

رسالہ در جواب سؤالات اہل کردستان

از تصنیفات عالم ربانی و حکیم صمدانی

مرحوم آقای حاج میرزا محمد باقر صمدانی

اعلیٰ اللہ مقامہ الشریف

بسم الله الرحمن الرحيم

وصلی الله علی محمد و آله الطاهرين و لعنة الله علی اعدائهم اجمعين .

سؤال: به عرض عالی می رساند که این آیه شریفه **وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا**

الْكِتَابِ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ با اینکه از محکومات است چرا طایفه

امامیه اثنا عشریه پرهیز از اهل کتاب می کنند ؟

جواب: آیات قرآن محکمی دارد و متشابهی و محکم آنها آیاتی است که

پیغمبر (صلی الله علیه و آله) و اولی الامر بعد از او (علیهم السلام) آنها را

بیان فرموده باشند به قول و فعل خودشان و متشابه آن آیاتی است که

تفسیر آنها و معنی و مراد از آنها معلوم نباشد . حتی آیه **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا**

الزَّكَاةَ را اگر بیان نکرده بودند از برای امت مردم نمی دانستند مراد خدا

را از لفظ **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ** و از این است که خداوند عالم (جل

شأنه) فرموده **وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ**

يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ و به نص این آیه مبارکه امت اهل استنباط نیستند و باید

رجوع کنند به اهل استنباط و اهل استنباط رسول خدا (صلی الله علیه و

آله) است و اولی الامری که اهل علمند (علیهم السلام) نه اولوا الامر

جهال به غلبه چرا که استنباط کار جهال نیست و اولی الامر به غلبه جهالند

به بسیاری از معانی آیات قرآنیّه بالبداهه به اتفاق فریقین پس آیه شریفه

وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ با قطع نظر از تفسیر و بیان رسول و

اولی الامر (علیهم السلام) از متشابهات است **فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ .**

و اما احتراز از اهل کتاب به جهت آن است که شیطان بر ایشان مسلط شده و نگذارده ایشان به پیغمبر آخر الزمان (صلی الله علیه و آله) ایمان آورند و به نص آیه شریفه کسی که شیطان بر او مسلط شد مشرک است چنان که می فرماید: **إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ** پس چون بر اهل کتاب شیطان مسلط شده و مشرکند به نص آیه شریفه ، به نص آیه شریفه دیگر نجسند چنان که فرموده **إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ** و احتراز از ایشان لازم است با رطوبت پس مراد از طعامی که از ایشان حلال است بر مسلمین طعامی است که با رطوبت ملاقات نکرده باشند به آن مانند میوه های ایشان و حبوباتشان و امثال اینها چنان که در احادیث اولی الامر (علیهم السلام) موجود است و کسی که از اولی الامر الهی اعراض کند و تابع متشابه آیات شود آیات محکمه شرح حال او را کرده .

سؤال: استفتای دیگر؛ انبیاء و اولیاء و ائمه دوازده گانه مادامی که در بطن و رحم مادر خودشان بودند و منی بودند و هنوز علقه و مضغه نشده بودند آیا نجس بودند یا پاک؟

جواب: بنا بر فتوای شافعی که جمیع منی ها از جمیع اناسی پاک است و آیه **وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ** را شاهد بر مدعای خود آورده اند پس این

جماعت که نباید وحشتی داشته باشند از پاک بودن نطفه انبیاء و اولیاء (علیهم السلام). و اما اعتقاد ما آن است که اهل بیت نبوت (علیهم السلام) طاهرند و مطهر به نص آیه قرآن چنان که فرموده: **إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا** و بر شخص عاقل واضح است که این تطهیری که در آیه شریفه است و اختصاص به اهل بیت نبوت دارد و در مقام انتخاب و امتنان ایشان نازل شده تطهیری که شامل سایر مسلمین است نیست و فرموده: «انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل الاسلام». و همچنین مراد خداوند عالم (جل شأنه) اهل بیت خشت و گل نیست چرا که فرموده: **فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي** و در بیت خشت و گل بودند کسانی که پیغمبر را رنجانیدند و از ایشان اعراض فرمودند و آیه مبارکه **فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا** در باره آنها نازل شد بدون شرط و قیدی پس مراد خدا اهل بیت نبوت است که تابع نبی (صلی الله علیه و آله) بوده اند.

و مراد از تطهیر تطهیر مطلق است و قیدی در آیه نیست، پس مطلق رجس را خداوند عالم جل شأنه از اهل بیت نبوت که معصومند از مخالفت نبی (صلی الله علیه و آله) دور کرده و طاهر و مطهرند به تطهیر الهی از هر ناپاکی و جمیع آنچه از آنها است پاک است.

و از فتوای شافعی است که آنچه از پیغمبر (صلی الله علیه و آله) بروز کند پاک است و جمیع پیغمبران در این حکم با پیغمبر ما شریکند.

باری، موافق اخبار اولی الامر (علیهم السلام) نطفه امام را ملک از عرش الهی شربتی گرفته می آورد و می رساند به کسی که باید برساند و از آن شربت به عمل می آید و با قطع نظر از جمیع اینها آنچه از انسان نجس است بعد از بیرون آمدن از بدن نجس است نه در وقتی که در اندرون بدن است و اگر نه تکلیف ما لایطاق بود؛ و نطفه مرد در حالی که در صلب او است که اجتنابی لازم ندارد و پاک است و چون در رحم زن قرار گرفت مادام که از او خارج نشده پاک است و اجتنابی نباید بکند، و نجس آن چیزی است که از آن اجتناب باید کرد پس نطفه جمیع مؤمنین پاک است.

والسلام علی من اتبع الهدی.

حرره محمد باقر در شب جمعه بیست و نهم شوال سنه ۱۲۹۶ حامداً
مصلیاً مستغفراً.